

מסכת מנהות

פרק ד משנה ה

חֲבֵבִי כְּהוּ גָּדוֹל, לֹא קַיּוּ בְּאֹתֶת חָצִים, אַלְאָ מִבְיאָ עַשְׂרוֹן
שְׁלִימָם, וְחוֹצָהוּ, וּמִקְרִיב מִמְּחֹצָה בְּבָקָר, וּמִמְּחֹצָה בֵּין קָעָרָבִים.
וְכַהוּ שֶׁהַקְרִיב מִמְּחֹצָה בְּשִׁתְרִית וִימָת וּמְנוּ כְּהוּ אַחֲרַ תְּחִפָּיו, לֹא
יִבְיאָ חָצִי עַשְׂרוֹן מִבְּיָתוּ, וְלֹא חָצִי עַשְׂרוֹן שֶׁל רָאשָׁוֹן, אַלְאָ
מִבְיאָ עַשְׂרוֹן שְׁלִימָם, וְחוֹצָהוּ, וּמִקְרִיב מִמְּחֹצָה, וּמִמְּחֹצָה אָבֶד.
גַּמְצָאוּ שְׁנִי חָצִים קָרְבֵּין, וּשְׁנִי חָצִים אָזְבִּין. לֹא מְנוּ כְּהוּ
אַחֲרַ, מִשְׁלֵל מֵהִתָּה קָרְבָּה. רַبִּי שְׁמַעַן אֹמֵר, מִשְׁלֵל צְבָור.
רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, מִשְׁלֵל יוֹרְשִׁים. וּשְׁלִילָה הִתָּה קָרְבָּה: